

Rådsförordning om finansiering av den gemensamma fiskeripolitiken

Jordbruksdepartementet

2006-03-23

Dokumentbeteckning

COM(2005) 117 final

Proposal for a Council Regulation establishig Community financial measures for the implementation of the Common Fisheries policy and in the area of the Law of the Sea

Sammanfattning

Förslaget berör områdena kontroll och tillsyn, bevarande, uppgiftsinsamling, vetenskaplig rådgivning, styrelseformer, internationella förbindelser och havsrättsfrågor. Finansieringen av strukturåtgärder inom fiskenäringen via Europeiska fiskefonden ligger utanför detta förslag till regelverk. Förslaget innebär en förenkling genom att minska antalet rättsliga instrument för gemenskapsfinansiering till en förordning. Sverige välkomnar delar av kommissionens förslag och ser positivt på förenklingen av regelverket och att all finansiering samlas i en förordning.

1 Förslaget

1.1 Innehåll

Ett viktigt mål vid genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken är att det finansiella stödet skall användas på ett effektivare sätt. För detta behövs enklare, enhetligare och bättre samordnande arbetsmetoder, både inom Europeiska unionen och i samarbete med tredjeland och internationella organisationer.

I fråga om *kontroll och tillsyn* är målet att förbättra kontrollen för att motverka fiskeverksamhet som skadar resursbevarandet i eller utanför gemenskapens vatten.

I fråga om *uppgiftsinsamling och vetenskaplig rådgivning* skall gemenskapen stödja insamling och hantering av de uppgifter som krävs för att bedöma fiskeresursernas och fiskerinäringens tillstånd, både i och utanför gemenskapens vatten. I fråga om *styrelseformer* är målet att informera berörda aktörer och involvera dem i fiskeripolitikens alla stadier fram till och med genomförandet.

Vad gäller *internationella förbindelser* skall gemenskapen medfinansiera ingående av fiskeri- och partnerskapsavtal med tredjeländer, och deltagande i internationella organisationer som sysslar med fiskeri- eller havsrättsfrågor och bidrar till ett hållbart nyttjande av fiskeresurser i tredjeländers vatten och i det fria havet.

Inom vart och ett av de uppräknade områdena anges vissa finansieringsåtgärder som skall genomföras för att uppnå förordningens mål.

Fiskeripolitikens områden är mycket komplexa. Utarbetande och genomförande av lagstiftningen kräver sakkunskap på expertnivå. Förordningen innehåller därför en möjlighet för kommissionen att finansiera tekniskt bistånd. Det kan röra sig om t.ex. studier, möten, anlitande av experter, information, upplysningsverksamhet, fortbildning, publikationer, informationsteknik (t.ex. datornätverk för informationsutbyte) eller tillfällig personal och annat administrativt eller tekniskt bistånd som kommissionen har utgifter för.

I fråga om de övervaknings- och kontrollprogram som medlemsstaterna lämnar in skall kommissionen prioritera de åtgärder som den bedömer vara mest lämpliga för att öka verksamhetens effektivitet, med beaktande även av hur väl medlemsstaterna har genomfört redan godkända program.

Åtgärder som finansieras enligt förordningen skall inte finansieras på annat sätt av gemenskapen. Den som får stöd skall därför informera kommissionen om eventuell annan finansiering.

Gemenskapens ekonomiska intressen skall skyddas, och förordningen innehåller därför bestämmelser om kontroll av att stödet har använts på föreskrivet sätt, och om förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet. Kommissionen får sålunda t.ex. sänka, hålla inne eller återkräva redan beviljat stöd. Tjänstemän från kommissionen och revisionsrätten får göra kontroller på plats av åtgärder som finansieras enligt förordningen. Dessa åtgärder antas i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

För att kunna se till att gemenskapsfinansieringen används på ett effektivt sätt måste åtgärder finansierade enligt förordningen utvärderas. Kommissionen skall sörja för en regelbunden, oberoende och extern utvärdering av åtgärderna, och överlämna en delrapport och en utvärdering till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen skall biträdas av den kommitté för fiske och vattenbruk som avses i artikel 30 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 när den fullgör sina åligganden enligt den här förordningen.

Den totala finansieringen föreslås uppgå till 2 625 miljoner euro för perioden 2007-2013 med ett årligt belopp på 375 miljoner euro. Den definitiva finansieringen kan emellertid inte slås fast förrän förhandlingarna mellan rådet och Europaparlamentet om det interinstitutionella avtalet är avslutade. Den årliga finansieringen föreslås en fördelning enligt nedan (meuro):

Kontroll och tillsyn	67,5
Uppgiftsinsamling och vetenskaplig rådgivning	69
Styrelseformer	4,5
Internationella förbindelser	227,5
TA och administration	6,5

1.2 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

1.3 Budgetära konsekvenser

Sveriges finansieringsandel av EU-budgeten beräknas i medeltal bli 2,5% för perioden 2007-13. Vår andel av den totala finansieringen beräknas därmed till 65 625 000 euro, vilket vid en eurokurs på 9 kronor motsvarar drygt 590 miljoner kronor på den svenska statsbudgeten.

2 Ståndpunkter

2.1 Svensk ståndpunkt

Sverige välkomnar delar av kommissionens förslag och ser positivt på förenklingen av regelverket och att all finansiering av den gemensamma fiskeripolitiken samlas i en förordning.

Vad gäller förordningens räckvidd anser Sverige att det är viktigt att dela upp internationella förbindelser i partnerskapsavtal och internationella organisationer för att öka transparensen.

Målsättningarna i förslaget bör specificeras för att visa på en tydligare koppling till de områden som föreslås stödjäs. Vad gäller fiskeriavtal med tredje land bör målsättningen visa på en tydligare inriktning i enlighet med rådsslutsatserna om partnerskapsavtal från 2004. Sverige anser att den gemensamma finansieringen av fiskeavtal med tredje land på sikt skall upphöra.

En effektiv fiskerikontroll är av mycket stor betydelse för att uppfylla den gemensamma fiskeripolitikens mål. Sverige anser generellt att kontroll och tillsyn bör finansieras av medlemsstaterna själva. För vissa specifika åtgärder kan det emellertid vara motiverat för medlemsstaterna att erhålla medfinansiering från EU i syfte att söka säkerställa en likvärdig kontroll i samtliga medlemsstater, även om huvudansvaret för finansieringen av fiskerikontrollen även fortsättningsvis bör bäras av medlemsstaterna. Det ligger i svenskt intresse att kontrollen i Östersjön skärps varför Sverige är för ett fortsatt stöd till de nya medlemsstaterna i Östersjöområdet där kontroll och bevakning ännu inte har samma standard som i de gamla medlemsstaterna. Därför bör stödet i första hand ges till nya medlemsstater för investeringar till inspektionsplattformar, som fartyg och flygplan. Det är angeläget att hålla den totala stödnivån på en låg nivå och inrikta stödandelen till gamla MS mot utvecklingsprojekt med ny teknik, utformning av standards etc.

Arbete med datainsamling sker idag genom de nationella datainsamlingsprogrammen som föreskrivs av EU-lagstiftningen. Nyligen har man påbörjat en revisionsprocess av kraven på datainsamlingsprogrammen inför nästa programperiod (2007-2013). I dagsläget vet vi inte omfattningen men troligtvis kommer det att innebära en viss utökad verksamhet som ett resultat av tillämpning av ekosystemansatsen. Sverige anser att det är väsentlig för gemenskapen att delfinansiera denna verksamhet. Det möjliggör förbättrad förvaltning men även att kunna prioritera behov från ett gemenskapsperspektiv.

Rådet antog i juli 2004 slutsatser med anledning av kommissionens förslag om ett integrerat regelverk för avtal om fiskepartnerskap med tredje länder¹. En preliminär analys av stödet till internationella fiskeavtal visar att stödet ökat sedan budgetåren 2002-2005. Sverige anser att rederierna bör bära en markant större del av kostnaderna i partnerskapsavtal med utvecklingsländer.

¹ KOM (2002) 637 slutlig, 23.12.2002

Detta stöds inte i detta budgetförslag. Rederiernas ökade ansvar bör resultera i en väsentlig minskning av gemenskapsbidrag även om avtalen blivit fler och större. Den grundläggande svenska ståndpunkten är att den gemensamma finansieringen av fiskeavtal med tredje land på sikt skall upphöra. Detta är dock en utveckling som främst blir möjlig att påverka i förhandlingarna om respektive avtal.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Förslaget har allmänt välkomnats av medlemsstaterna och man ser positivt på förenklingen av regelverket och att all finansiering samlas i en förordning. Flera nya medlemsstater har dock vänt sig emot förslaget med anledning av den, i deras tycke, låga gemenskapsfinansieringsgraden och svårigheten detta innebär för nationell medfinansiering.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Europaparlamentet (EP) välkomnar i sitt betänkande konsolideringen av bestämmelserna i en enda rättsakt. Det överensstämmer med målet att uppnå bättre bestämmelser och förenklad lagstiftning. Dock visar utskottsbehandlingen att beviljat anslag är otillräckligt. Det arbete som skall utföras har ökat på grund av utvidgningen och behovet av att samla in nya uppgifter om de nya haven. EP anser att stödet till datainsamling av fiskets inverkan på miljön är mycket viktigt och vill därför se ett förtydligande av förordningen som tydligt möjliggör stöd till utveckling och övervakning etc. av fiskeplaner och natura 2000-områden. EP menar att det är oerhört viktigt att finansieringen av de regionala rådgivande nämnderna fortsätter efter etableringsperioden, vilken omfattar de första fem åren efter inrättande. Detta för att stärka nämndernas roll. EP menar vidare att det är viktigt att säkra att all gemenskapsfinansiering av utgifter till följd av internationella förbindelser och havsrättsfrågor är kostnadseffektiva.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Fiskeriverket (FiV) välkomnar kommissionens förslag och ser positivt på förenklingen av regelverket och att all finansiering samlas i en förordning. FiV anser att det är befogat att vissa specifika kontrollåtgärder till medlemsstater gemensamfinansieras, även om huvudansvaret fortsättningsvis bör bäras av medlemsstaten. Dock anser FiV att det totala stödbeloppet och stödandelen till inköp av och modernisering av fartyg och luftfartyg bör vara fortsatt litet. FiV stödjer vidare att omkostnaderna för uppgiftsinsamling och vetenskaplig rådgivning ökar som ett resultat av ekosystemsansatsen. FiV stödjer också att anslaget för internationella

organisationer ökar, dock anser verket att rederierna bör bära en större del av kostnaderna i partnerskapsavtal med utvecklingsländer.

2005/06:FPM63

Sveriges fiskares riksförbund (SFR) betonar behovet av offentligt finansiellt stöd för att möjliggöra fiskenäringens aktiva medverkan i genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken. SFR kräver stöd för införande och drift av åtgärder som syftar till kontroll, datainsamling samt åsikts- och informationsutbyte. Vidare understryker SFR att kostnaden för VMS-utrustning (se förklaring nedan) är avsevärd och detta liksom försäkringskostnaden för utrustningen måste vara stödberättigad. Då teknikutveckling sker på utrustning som används i syfte att bevara och skydda t.ex. marina däggdjur kräver SFR att införskaffande av sådan utrustning bör täckas av finansieringsbidrag som ersätter inköp, drift och underhåll.

3 Övrigt

3.1 Fortsatt behandling av ärendet

Det österrikiska ordförandeskapet planerar beslut under våren 2006.

3.2 Rättslig grund och beslutsförfarande

Artikel 37 i fördraget. Beslut fattas med kvalificerad majoritet.

3.3 Fackuttryck/termer

VMS – Vessel monitoring system. Satellitövervakningssystem för fiskefartyg.